

Sygn. akt: I C 217/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Lubin, dnia 18 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Adam Mika

Protokolant: Joanna Cidyło

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa **N. H.**

przeciwko stronie pozwanej **(...)Towarzystwu Ubezpieczeń S.A. (...) S.A. w W.**

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...)Towarzystwa Ubezpieczeń S.A. (...) S.A. w W. na rzecz powódki N. H. kwotę 1.480,38 zł (jeden tysiąc czterysta osiemdziesiąt złotych trzydzieści osiem groszy) z odsetkami ustawowymi od kwoty:

- 1.050,00 zł od dnia 17.08.2012r. do dnia zapłaty,

- 430,38 zł od dnia 19.09.2012r. do dnia zapłaty,

I oddała dalej idące powództwo,

II nakazuje stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Lubinie) kwotę 203,72 zł, tytułem części wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa,

III nakazuje powódce aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Lubinie) kwotę 177,36 zł, tytułem części wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa,

IV znosi pomiędzy stronami koszty postępowania w sprawie.

Sygn. akt I C 217/13

UZASADNIENIE

Powódka N. H. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...)Towarzystwa Ubezpieczeń S.A. (...)z siedzibą w (...) kwoty 4.100,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.150 zł od dnia 09.08.2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 430,38 zł od dnia 19.09.2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 2.520,42 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania podała, że w dniu 16.07.2013 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został samochód powódki. Sprawca kolizji ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Strona pozwana uznała, że w pojeździe powódki zachodzi szkoda całkowita i wypłaciła powódce kwotę 4.000 zł tytułem odszkodowania. Powódka zleciła wykonanie ekspertyzy rzeczoznawcy, który ocenił, że w pojeździe powódki zachodzi szkoda całkowita w wysokości 7.600 zł. Wartość wraku pojazdu określił na 1.900 zł, zaś wartość samochodu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 9.500 zł. W oparciu o tę ekspertyzę powódka wniosła odwołanie od decyzji strony pozwanej zadając jednocześnie zwrotu kosztów ekspertyzy kwocie 430,38 zł. Pozwany zmienił swoje stanowisko wypłacając

powódce dodatkowo kwotę 2.450 zł , przy czym odmówił zwrotu kosztów prywatnej opinii. Wobec niezaspokojenia wszystkich roszczeń powódka zdecydowała się wystąpić z niniejszym powództwem.

W dalszej części uzasadnienia pozwu powódka zarzuciła, że strona pozwana niewłaściwie oszacowała wartość pojazdu przed szkodą niezasadnie ją zaniżając, oraz zawyżyła wartość samochodu po szkodzie.

Uzasadniając żądanie kwoty 2.520,42 zł powódka podała, że są to koszty garażowania samochodu powódki od dnia szkody do dnia 19.09.2012 r. , tj. do dnia wypłaty dalszego odszkodowania . Powódka zmuszona była przechowywać wrak samochodu przez 72 dni w celu zapobieżenia dalszej szkodzie i dopiero wypłata dalszej części odszkodowania zwolniła ją z tego obowiązku. Po wypłacie dalszej części odszkodowania powódka zagospodarowała pozostałości samochodu we własnym zakresie. Wcześniej powódka nie wiedziała co począć z wrakiem.

Strona pozwana (...)TU S.A. (...)z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa kwestionując wysokość szkody wskazaną w pozwie . Ponadto strona pozwana wskazała, że w procesie likwidacji szkody uzyskała ofertę na zakup pozostałości w kwocie 2.850 zł, a rzeczoznawca pozwanego wartość samochodu powódki przed szkodą oszacował na kwotę 9.300 zł. W związku z powyższym należne powódce odszkodowanie wyniosło 6.450 zł . W tej sytuacji roszczenie powódki o zwrot kosztów prywatnej opinii jest bezzasadne , bowiem ustalenia pozwanego pozostają częściowo zbieżne z prywatną opinią powódki. Za nieuzasadnione strona pozwana uznała koszty przechowywania wraku pojazdu w sytuacji, w której szkoda od początku traktowana była jako całkowita. Ponadto strona pozwana uznała za niestatecznie udowodnione koszty poniesione z tego tytułu przez powódkę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 16.07.2012 r. doszło do kolizji drogowej , w wyniku której został uszkodzony samochód powódki marki (...), nr rej. (...). Sprawca kolizji objęty był ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...)Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. (...)z siedzibą w W. . Strona pozwana w toku postępowania likwidacyjnego zakwalifikowała szkodę w samochodzie powódki jako szkodę całkowitą i wypłaciła powódce odszkodowanie w kwocie 4.000 zł.

(okoliczności bezsporne)

W pierwszej fazie postępowania likwidacyjnego strona pozwana określiła wartość samochodu powódki w stanie nieuszkodzonym na kwotę 7.900 zł, zaś proponowaną wartość pozostałości na kwotę 3.900 zł.

(dowód: - akta szkodowe, k.33)

Powódka zleciła wykonanie ekspertyzy rzeczoznawcy samochodowemu , który ustalił, że wartość samochodu w stanie nieuszkodzonym wynosiła 9.500 zł, wartość pozostałości 1.900 zł , a wartość należnego powódce odszkodowania określił na kwotę 7.600 zł. Za wykonanie ekspertyzy powódka zapłaciła kwotę 430,38 zł.

(dowód: - ekspertyza mgr. inż. Z. D., k. 12-15,

- faktura VAT nr (...), k.18)

W oparciu o ekspertyzę powódka wniosła odwołanie do strony pozwanej domagając się dopłaty kwoty 3.600 zł z tytułu należnego jej odszkodowania. Strona pozwana rozpatrując odwołanie zweryfikowała wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 9.300 zł. Pozostałości zostały wycenione w oparciu o internetową ofertę uzyskaną przez stronę pozwaną na portalu (...) na kwotę 2.850 zł. Wartość odszkodowania ustalono na kwotę 6.450 zł.

Decyzją z dnia 18.09.2012 r. przyznano powódce dodatkowo tytułem odszkodowania kwotę 2.450 zł.

(dowód : akta szkodowe - pismo powódki z dnia 03.09.2023 r. , k.68,

- oferta zakupu, k.74,

- arkusz ustalania wartości pojazdu, k.77-82,

- decyzja z dnia 18.09.2012 r. , k.84)

Powódka naprawiła i sprzedała przedmiotowy samochód w dniu 24.02.2013 r. za kwotę 5.600 zł.

(dowód : - umowa kupna – sprzedaży , k. 42 ,

- oświadczenie powódki, k. 34)

Samochód powódki w stanie nieuszkodzonym w dacie wypadku wart był 9.300 zł. Wartość pozostałości na ten dzień wynosiła 1.800 zł.

(dowód: - opinia biegłego K. G. , k.56-76)

Powódka przez 72 dni garażowała swój samochód po wypadku , za co obciążona została należnością w kwocie 2.520,42 zł. Należność miała być płatna przelewem.

(dowód: - faktura VAT (...) , k.19)

Sąd zważył co następuje :

Powództwo N. H. w części zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezspornym jest , że strona pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku z dnia 16.07.2012 r. ,w wyniku którego uszkodzony został samochód powódki , oraz , że likwidacja szkody winna nastąpić przy przyjęciu szkody całkowitej.

Spór sprowadza się w istocie do prawidłowości określenia wielkości odszkodowania należnego powódce. W tym zakresie strony zgodne są co do tego, że odszkodowanie winno stanowić różnicę pomiędzy wartością samochodu w stanie nieuszkodzonym , a wartością pozostałości. W tym zakresie Sąd uznał za uzasadnione określenie spornej wartości w oparciu o opinię biegłego K. G.. Z jego opinii wynika, że samochód powódki bezpośrednio przed wypadkiem miał wartość rynkową na poziomie 9.300 zł. Kwotę tę Sąd pomniejszył o wartość pozostałości powypadkowych określona na kwotę 1.800 zł oraz o wartość wypłaconego powódce przez stronę pozwaną odszkodowania w kwocie 6.450 zł. Do dopłaty z tytułu odszkodowania pozostała kwota 1.050 zł i taką też kwotę Sąd zasądził na rzecz powódki oddalając dalej idące żądanie w tym zakresie.

Za słuszne Sąd uznał również żądanie powódki zwrotu jej kosztów prywatnej opinii rzeczoznawcy. W niniejszej sprawie koszt ten był uzasadniony i pozostaje w związku ze szkodą z uwagi na to , że pierwotnie wielkość należnego powódce odszkodowania określona została przez stronę pozwaną na znacznie niższą kwotę. Dopiero po odwołaniu powódki i przedstawieniu wspomnianej ekspertyzy strona pozwana zweryfikowała swoje stanowisko , zarówno co do wartości samochodu jak i wielkości odszkodowania , przyznając powódce dodatkowo kwotę 2.450 zł. Tym samym bezzasadne jest twierdzenie strony pozwanej jakoby koszt ten był zbędny.

Jeżeli chodzi o wartość pozostałości to fakt , iż na internetowym portalu aukcyjnym uzyskana została określona wartość nie oznacza, że winna ona stanowić podstawę do rozliczeń z powódką. Z niczego nie wynika ,że ofertę taką otrzymała powódka i że miała ona realną możliwość skorzystania z niej, a tylko wówczas wartość ta mogłaby być brana pod uwagę przy ewentualnym określaniu odszkodowania.

Za nieuzasadnione Sąd uznał żądanie powódki dotyczące zwrotu kosztów garażowania wraaku. Skoro strony zgodziły się na likwidację szkody na zasadach szkody całkowitej, to zbędne było kosztowne przechowywanie samochodu w garażu za stawkę blisko 35 zł za dobę. Jeżeli powódka obawiała się kradzieży , to wystarczyło złożyć wrak na parkingu strzeżonym , gdzie miesięczna opłata jest na poziomie kilkudziesięciu złotych. Zbędne było również tak

długie przechowywanie samochodu z uwagi na to, że szkoda miała charakter całkowity, a zakres uszkodzeń samochodu został udokumentowany przez rzeczoznawców stron. Biorąc pod uwagę, że powódka dokonała naprawy samochodu i sprzedała go, to uznać należy, że garażowanie samochodu uzasadnione było interesem powódki i jej planami remontowo – handlowymi wobec samochodu. Nadmienić należy, że powódka również nie udokumentowała faktu poniesienia kosztów garażowania. Przedstawiła bowiem fakturę płatną przelewem, ale nie przedstawiła potwierdzenia dokonania przelewu.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na wiarygodnej i rzetelnej opinii biegłego K. G., która przez żadną ze stron nie była kwestionowana. Za wiarygodne i przydatne w sprawie Sąd uznał również dokumenty przedłożone przez strony.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 822 § 1 i § 4 k.c. w zw. z art. 361 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c., Sąd orzekł jak w punktach I i II wyroku. Orzeczenie o odsetkach uzasadnia treść art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c., przy czym w zakresie należności z prywatną ekspertyzą Sąd zasądził odsetki od daty odmowy przez stronę pozwaną zwrotu tego kosztu decyzją z dnia 18.09.2013 r.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. stosunkowo rozdzielając koszty procesu, przy uwzględnieniu, że powódka wygrała w zaledwie 37% i stronę pozwaną obciążają koszty właśnie w takim zakresie. Łącznie koszty procesu w tej sprawie wyniosły 3.839,78 zł, z czego powódka poniosła 2.241,70 zł w postaci kosztów pełnomocnika, opłaty sądowej, zaliczki na biegłego w kwocie 700 zł i kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictw. Biorąc pod uwagę, że obciążają ją koszty w wymiarze 63 % tej kwoty (w takim zakresie przegrała) winna dopłacić jeszcze kwotę 177,36 zł. W pozostałym zakresie koszty procesu obciążają stronę pozwaną. Zważywszy, że strony nie pokryły w pełni kosztów sądowych, w szczególności kosztów opinii biegłego, Sąd, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) nakazał ściąganie brakujących kosztów, przy czym powódkę obciążył tymi kosztami w zakresie kwoty 177,36 zł, zaś stronę pozwaną w pozostałym zakresie.